

Economi si perspective

REVISTA COLEGIULUI

ECONOMIC

ADMINISTRATIV IASI

Nr. 2. (martie – iunie)

Anul scolar 2016-2017

JSSN – 2501 - 6636

Colegiul Economic Administrativ Iași

Str. Sărăriei nr.35

Tel/Fax: +40 232.267.669

Email: colegiul_ec_adm_iasi@yahoo.com

Ecouri și perspective

Revista Colegiului Economic Administrativ Iași, nr. 2/ anul școlar 2016-2017.

Revistă Magazin Caleidoscop destinată elevilor din ciclul liceal

Fondată în Iași în 2006

Membrii de onoare al colectivului de redacție:

Prof.dr. Țiplic Gabriela - Director

Prof. Pintilei Nicoleta - Director Ajunct

Redacția:

Prof. dr. Ilie Eliza - șefa Comisiei de redactare a revistei școlii

Prof, Horceag Elena

Prof. Gorban Maria

Prof. Arghire Cristina

Prof. Lupuleasa Radu

Ivascu Andreea-Georgiana, clasa a X-a B

Negru Anca-Georgiana, clasa XII-a I

Agape Ovidiu, clasa XII-a G

Triboi Cristian, clasa a XII-a H

Coperta Revistei: Negru Anca-Georgiana

Responsabilitatea și corectitudinea materialelor care fac parte din revista ***Ecouri și perspective*** aparțin strict autorilor care semnează textele.

Materialele pot fi trimise pe urmatoarele adrese: ilieeliza@yahoo.fr

Cuprins:

1. "A fi sau a nu fi...Aceasta-i întrebarea" - Vieriu Teodora, clasa a XII-a J p. 4
2. *Literatură pentru suflete* - Negru Anca Georgiana, clasa a XII-a I p. 5
3. *Ce mai citesc adolescenții?* - Jipu Stefana Sabina, clasa a IX-a D p. 5
4. *School without walls – a pleasant memorable experience* – Crivoi Alexandra, Coada Alexandra, Burduhosu Nicoleta, Stavarache Olivia p. 7
5. *Exercitiul financiar* - Iurașcu Alexandra, clasa a XII-a F p. 9
6. *Symbolismul numerelor* – prof. Dogărescu Veronica, Colegiul Economic Administrativ Iași p. 11
7. *Scrisoare despre viitor*, Cornea Ana Maria, clasa a XII-a D, p. 12
8. *Eseu autobiografic*, Eliza Ilie, profesor, Colegiul Economic Administrativ Iași, p. 13
9. *Feminismul românesc*, Rusu Andreea - Raluca, clasa a XII-a F p. 17
10. *Trabzon - un oraș mai puțin cunoscut*, Vatașu Tudor, clasa a XII-a I p. 18
11. *Suportul social* –Cojocaru Corina, profesor, Colegiul Economic Administrativ Iași p. 20
12. *Evoluția tehnologiei* - Jalbă Marius, clasa a XII-a D. p. 22
13. *Influența tehnologiei în viața noastră* - Tiron Maria, clasa a XII-a J p. 24
14. *Istoria apariției mașinilor* - Alexa Remus, clasa a XII-a D, p. 25
15. *Alte perspective legate de tehnologie* - Dornea Răzvan, clasa a XII-a D, p. 26
16. *Eroi care au schimbat lumea* - Busuioc Camelia, clasa a XII-a J p. 27
17. *Manga - cultura japoneză și istorie*, Alexandru Răzvan, clasa a XII-a F p. 28
18. *Conflictul din Siria*, Lazăr Dragoș - clasa a XII-a F, . p. 29
19. *Curiozități despre corpul uman*, Stoian Mădălina Andreea, clasa a XII-a F p. 31

ECOURI...LITERATURA

"A FI SAU A NU FI... ACEASTA-I ÎNTREBAREA"

(William Shakespeare)

Vieriu Teodora, clasa a XII-a J

Deci, a fi sau a nu fi, ce ne dorim... aceasta-i, de fapt, întrebarea. O întrebare pe care fiecare dintre noi, generația tânără, ar trebui să ne-o adresăm. Știți de ce? Pentru că viața este scurtă, uneori prea scurtă pentru unii dintre noi, ca să stăm prea mult să te gândești și să fii nedumerit în ceea ce privește viitorul tău. Trebuie să fii îndrăzneț, să ai curaj să faci ce îți dorești. Să știi ce îți dorești este un lucru greu, dar nu imposibil. Poți să afli foarte ușor doar crezând în

tine și în propriile tale puteri, vise și cunoștințe. De ce vă zic aceste lucruri?! Pentru că vedeți și voi...noi, cei care suntem în ultimul an de liceu, momentul în care trebuie să facem pasul cel mare în ceea ce privește viitorul nostru bate la ușă. Mai bine zis, este pasul care ne decide soarta. Intrăm într-o lume nouă, defapt, în adevărata lume. Puțini sunt cei siguri pe ei și care știu ce își doresc de la viață, dar voi ceilalți? Timpul trece inexplicabil de repede. Ar fi păcat să ajungem peste câțiva ani și să spunem: "uite dacă faceam asta la timpul potrivit nu mai eram unde sunt acum". Ar fi păcat să ne regretăm soarta când putem face din timp ceva semnificativ pentru ea și să fim fericiți toată viața că am făcut ce ne-am dorit sau că ne-am atins scopurile.

O vorbă îmi spune **"Încearcă să fii un om de valoare și nu neapărat un om de succes" (Einstein)**. Aceasta este esența discursului meu. Dacă după liceu vă continuați studiile, poate nu toți doriți să deveniți oameni de succes dar cu siguranță deveniți oameni de valoare. Deci concluzia e că, nu ratați orice șansă ce vi se acordă, orice cale de mijloc care vă poate ajuta să ajungeți unde vă doriți, deschideți larg ochii și tratați-vă viața cu seriozitate pentru că, de această perioadă a vieții aveți parte o singură dată.

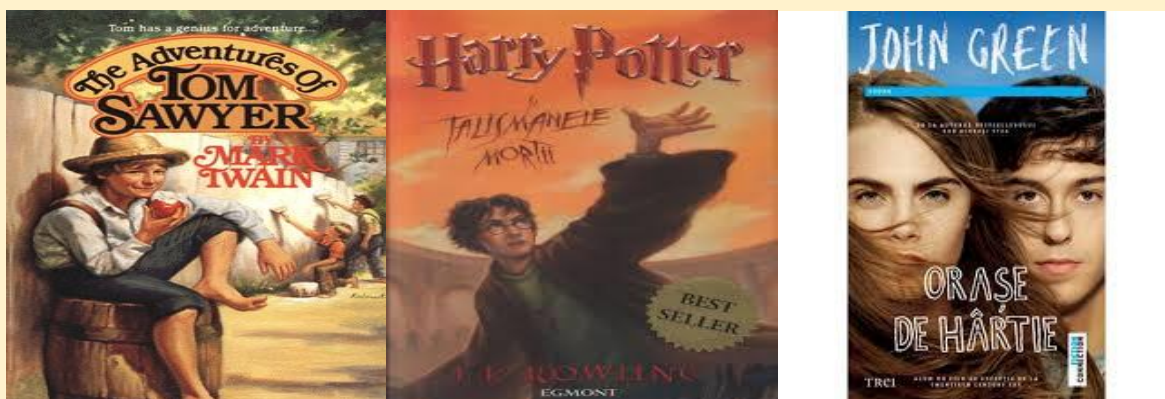
LITERATURA PENTRU SUFLETE

Negru Anca, clasa a XII-a I

Încă din cele mai vechi timpuri, literatura a fost pusă în viața oamenilor la rang de artă, aceasta învăluindu-ne într-o esență profundă a simțurilor. Aceasta are atât rolul de a ne hrăni sufletele înfometate de cunoaștere, cât și de a ne pansa sufletele rănite. Prin intermediul cărților, putem călători în spații necunoscute, lăsându-ne pierduți printre paginile încărcate de sentimente și trăiri. Autorul smulge bucăți din suflet pentru a ține în viață arta, antrenându-ne mințile într-un război al cuvintelor. Literatura poate fi considerată și o terapie, aceasta având puterea de a vindeca și purifica suflete, scrisul bandajând durerea din piept cu metafore atent alese. Cititul și scrisul dezvăluie un amestec perfect de trăiri, iar valorificate corespunzător ne pot colora sufletele în nuanțe terapeutice. Atunci când suntem triști, simțim nevoia să ne vedem tristețea structurată în cuvinte, regăsind astfel părți din sufletele noastre, ascunse acolo, între pagini. Literatura reprezintă masca noastră de oxigen atunci când problemele ne sufocă și ne acoperă cu o pânză groasă de neputință. Cu ajutorul literaturii, murim și renaștem de atâtea ori, încât această călătorie a gândurilor ne acaparează sufletele până la refuz. Cum am putea trăi fără ea, purtându-ne pașii spre infinit?

CE MAI CITESC ADOLESCENTII?

Jipu Stefana Sabina, clasa a IX-a D

O întrebare foarte bună!

Tinerii din ziua de azi nu mai acordă o importanță prea mare cititului, cărțile fiind înlocuite de calculatoare, laptopuri, tablete și telefoane, iar lecturile par lipsite de dynamism, învechite, contemplative, plictisitoare. Dacă înainte comentariile erau pe marginea descrierilor minunatelor livezi din opera lui Sadoveanu sau pe interpretarea regionalismelor lui Creangă, acum disputa se bazează doar pe bârfele de pe site-urile de socializare și TV. Băieții sunt pasionați de tot ce înseamnă fotbal sau orice alt sport, iar fetele se interesează de modă, de bârfe legate de VIP-uri, make-up, siluetă, etc. Chiar dacă mai avem câte un moment în care ne dorim să citim, apelăm la cărțile online, biblioteca fiind de domeniul trecutului deja. Și de ce să ne mai obosim să străbatem atâta drum, când cu ajutorul unui click rezolvăm totul. Știu, suntem o generație de oameni foarte comozi...

Părinții noștri ne povestesc despre setea lor de lectură, încercând să ne strârnească interesul pentru aceasta, dar ei au uitat că pe vremea lor nu existau atâtea tentații. Plus că și adulții s-au lăsat copleșiți de mirajul tehnicii, iar un copil care trăiește într-o casă în care nu se citește, cu greu va deprinde

acest obicei. Cu toate acestea, mai există și copii care sunt cu adevărat pasionați de citit, și sper să rămână așa. Statisticile spun că măcar unul din 10 adolescenți citește o carte pe an și aceea numai pentru că este necesară pentru media de la limba română. Deci, cartea e limitată numai la bibliografia școlară și mulți tineri, inclusive cei cu studii superioare ați pot enumera doar două trei titluri, printre care Ion al lui Liviu Rebreanu, Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război al lui Camil Petrescu sau opera călinesciană Enigma Otiliei.

Generația părinților noștri se delectau cu romane precum: Aventurile lui Huckleberry Finn de Mark Twain, Coliba unchiului Tom- Harriet Beecher Stowe, Cuore - Edmondo de Amicis, Alice în țara minunilor- Lewis Carroll, Toate pânzele sus – Radu Tudoran, Cei trei muschetari de Alexandre Dumas și multe altele. Pentru generațiile de azi cărțile cele mai căutate sunt: Salvați-mă de aici , Confruntarea finală, Eu și mai haios- James Patterson, Orașe de hârtie- John Green, Cartea pierdută a vrăjitoarelor- Deborah Harkness, Micuțele vrăjitoare- Sara Sheperd etc. În topul autorilor foarte citați sunt tineri contemporani pe care îi găsim pe site-urile de socializare care semnează sub pseudonim.

De poezie nu este vorba.....cine mai citește poezie?

Am făcut un sondaj printre colegii mei și am rămas impresionată de lecturile lor și de diversitatea genurilor. Am descoperit pasiunea unui coleg pentru mistere, care lecturează cartea Experimentul Philadelppia - Brad Steiger, ce tratează secretele guvernului American. O altă carte citită, este Aventurile lui Tom Sawyer – Mark Twain, care relatează anii copilăriei lui Tom cu toate năzbâtiile sale. Cartea care ne învață să nu avem încredere în persoanele necunoscute este citită și recomandată de un coleg și ea se numește Băiatul cu pijamale în dungi – John Boyne. Fetele fiind mai sensibile preferă cărțile de dragoste cum ar fi Căutând-o pe Alaska – John Green, care descrie dragostea dintre adolescenți. Una dintre cărțile citite în trecut, dar și în prezent este cea a lui Umberto Eco – Numele trandafirului în care autorul ne prezintă soluționarea unor crime de către un călugăr. Lumea tenebroasă a vampirilor, vârcolacilor, demonilor, monștrilor este prezentă în cartea Orașul oaselor – Cassandra Clare, carte care îți dă fiori, dar care pare că place . Cele mai citite cărți la ora actuală sunt cele de SF și anume seria Harry Potter- J.K.Rowling, având diverse povestiri din lumea ireală a vrăjitoriei. Nu cred că există tânăr care să nu fi citit măcar o poveste din această multitudine de volume sau să nu fi vizionat cel puțin o dată un film. De gustibus non est disputandum! De ce citim? Lectura îmbogățește cultura generală, vocabularul, aflăm lucruri nebănuite pe care vrem să le trăim, locuri pe care vrem să le vizităm, obiceiuri și tradiții ale altor popoare. Cititul face bine sufletului și psihicului, aduce liniște interioară, educă și disciplinează, lărgeste orizontul, te deconectează de la gândurile de zi cu zi. Cărțile te fac să cunoști viața, iubirea, formează omul, practic îți arată care sunt adevăratele valori ale vieții. Cărțile sunt cele mai de preț avuții, din ele afli secretul reușitei. Din orice carte înveți câte ceva.

ECOURI....IN ENGLEZA

SCHOOL WITHOUT WALLS - A PLEASANT AND MEMORABLE EXPERIENCE

Stavarache Olivia, Burduhosu
Nicoleta, Coada Alexandra, Crivoi
Alexandra

This project brought together students and teachers from countries such as Romania, Turkey, Poland and Grecia. Pe entire project development time for five days, students and teachers friendships, communicated and have worked together in teams. Activities prepared by the Greek team were numerous, and for five days kept us busy. I think that some people of us dream to travel all around the world, maybe we didn't had the chance yet, but we begun with a promising start.

We are 4 countries: GREECE, POLAND, TURKEY and ROMANIA, we all make part of an interesting project: *"School without walls"* Erasmus Plus Project. This project hepls us to learn new traditions and customs, to meet new people and to saw new places. We started from Romania and we arrived on 26 march and the activites started on 27 march. Day of months began in force with "open project", where we presented the place where we spend most of the time both teachers and new students, "school". After this presentation we played "treasure hunt" in a village in Maronia. That was so fun, I am so proud of me because I could speak with other people, in other language

In on Tuesday morning we visited "Ancient Theater of Maronia" and then the day was dedicated to the walk outdoor E6 team with a distance of 10 km. We discovered the most beautiful views of nature, hundreds and hundreds of olive trees, the quietness and the sea. The sea was wonderful. We walked and walked, a lot but it was worth it. And in the evening we had the "greek evening" and we danced together.

Wednesday, I went to a school in Komotini, namely the Robotics Laboratory, where I worked in teams. It ended quickly. We saw how can we build robots. Everyone worked in teams and we did it.

Day of Thursday it took full and took us less on waves of evil "Evros Delta" Then we visited the "Museum of Art Silk" .In the end we went for lunch in

Alexandroupolis, where we could visit port of Alexandroupolis. What can e more beautiful than a ride on the delta? One by one, we got into boats and we were gone. After that.. Linking friendships with cute silk worms and of course having a great lunch like kings in a beautiful place.

Last day Friday was devoted to visit museums. The last day, we said nicely good bye to each other and we promised ourselves to see again those faces.

We thank the organizers of the project for all the activities that we have made available! Thank you for everything! This trip showed me that the world is too beautiful to stay inside and to wait the years to pass.

EXERCIȚIUL FINANCIAR

Iurașcu Alexandra, a XII a F

DICȚIONAR JURIDIC

Exercițiul Financiar reprezintă durata pentru care se aprobă și se fac previziuni financiare și în care se execută încasările și plățile privind un plan financiar (bugetar).

În general, exercitiul financiar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie, cu excepția primului an de activitate, când acesta începe la data înființării, respectiv înmatriculării firmei, potrivit legii, la oficiul registrului comerțului.

Exercițiul financiar poate fi diferit de anul calendaristic pentru:

a) Sucursalele cu sediul în România, care aparțin unei persoane juridice străine, cu excepția instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebancare, definite potrivit legii, înscrise în Registrul general, entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, societăților de asigurare, asigurare-reasigurare și de reasigurare, entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, dacă exercițiul financiar diferă pentru societate.

b) Filialele consolidate ale societății-mamă, precum și pentru filialele filialelor, cu excepția instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebancare, definite potrivit legii, înscrise în Registrul general, entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, societăților de asigurare, asigurare-reasigurare și de reasigurare, entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, dacă exercițiul financiar diferă pentru societatea-mamă.

Exercițiul financiar al unităților nou-înființate începe la data înființării, potrivit legii. Exercițiul financiar al unei persoane juridice care se lichidează începe la data încheierii exercițiului financiar anterior și se încheie în ziua precedentă datei când începe lichidarea. Perioada de lichidare este considerată un exercițiu financiar, indiferent de durata sa. Situațiile financiare anuale consolidate ale unei societăți-mamă se întocmesc pentru același exercițiu financiar aplicabil situațiilor financiare anuale ale societății-mamă. Dacă exercițiul financiar al filialelor diferă de exercițiul financiar aplicabil societății-mamă, situațiile financiare anuale consolidate pot fi întocmite la o altă dată pentru a ține cont de exercițiul financiar al majorității sau al celor mai importante dintre societățile consolidate.

Exercitiul financiar pentru institutiile publice este anul bugetar.

EXEMPLU:

Presupunem că societatea a obținut un profit de 10.000 de lei și are un capital social de 200 de lei.

Rezerva legală de constituit va fi $20\% \times \text{capitalul social} = 40$ de lei.

Înregistrări contabile:

129 = 1061 40 lei

"Repartizarea profitului" "Rezerva legală"

În balanță, la 31 decembrie, și în bilanț vor apărea:

121 - sold creditor = 10.000 lei

129 - sold debitor = 40 lei

1061 - sold creditor = 40 lei

La începutul anului următor, societatea va înregistra:

121 = 129 40 lei

"Profit sau pierdere" "Repartizarea profitului"

121 = 117 9.960 lei

"Profit sau pierdere" "Rezultatul reportat"

Cu toate că, în trecut, contul 129 se utiliza pentru repartizarea profitului obținut, O.M.F.P. nr. 3.055/2009 limitează utilizarea acestuia numai la evidențierea repartizării la rezerve constituite conform legii.

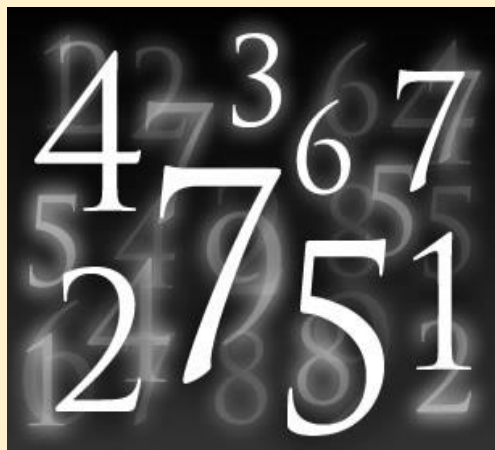
Cuvinte cheie : *Exercițiu financiar; Prevederi esențiale; Durată; Instituții financiare; An bugetar.*

SIMBOLISMUL NUMERELOR

prof. Veronica-Manuela Dogărescu

Suntem învățați din fragedă pruncie să folosim numerele, să indicăm prin două, trei ... degete ridicate victorios câți ani avem, spre mândria părinților și încântarea bunicilor. Apoi aflăm cum să operăm cu ele, calcule din ce în ce mai complicate, mai elaborate... Atât de firești, atât de obișnuite aceste numere... câți dintre noi își mai pun azi întrebări referitoare la apariția, la semnificația lor?!

Cum au apărut?!... cine mai știe?!... sunt la fel de vechi ca și literele, ca și omul, ca și viața...

Numerele servesc în aparență numai la socotit, însă în vechime au oferit o bază preferențială simbolisticii, numerele nu exprimau doar cantități ci mai ales idei și forțe. Cu trecerea timpului, pe măsură ce omul a „evoluat” de la spiritual la material, de la ideatic la pragmatism, s-a pierdut încărcătura lor spirituală.

În antichitate se dezvoltase o adevărată știință a numerelor care depășea simpla înțelegere. Platon le considera treapta cea mai înaltă a cunoașterii și esența armoniei cosmice și interioare. Pentru Pitagora ele erau etape de atingere a acestei cunoașteri. Este cunoscut celebrul aforism al lui Pitagora care afirmă că „totul este potrivit după număr”.

Boetius considera că orice cunoaștere supremă trece prin numere, iar Nicolas Cusanus că erau cel mai bun mijloc de a atinge Adevărurile Divine.

Sfântul Martin afirmă că numerele „sunt învelișul vizibil al ființelor”, „nu sânt simple expresii aritmetice, ci principii eterne comune cu adevărul”. Creaturile sunt ele însele numere, deoarece provin din Principiul Unu, ele se întorc la Principiu precum numerele la unitate: Dumnezeu este în toate precum unitatea în numere.

Conform unei tradiții peule numărul este amăgirea misterului, el nu trebuie folosit în mod nepotrivit pentru că este produsul cuvântului și al semnului, mai misterios și mai misterios decât componentele sale. De aceea nu se spuneau niciodată numărul copiilor pe care îi aveai, al bolilor, al posesiunilor, al anilor - dacă îi știai. În schimb puteai număra cu încântare lucrurile care nu te priveau. Explicația constă în credința că atunci când rosteai numele ca și numerele care aveau legătură cu tine, puneai în mișcare forțe care declanșau evenimente de necontrolat. „Dovada? Dacă auzi un necunoscut care îți pronunță numele chemând pe altcineva, un omonim, de ce te neliniștești? Ce parte din corpul tău a atins? Aceasta este forța.” Cuvântul a avut o mare influență asupra oamenilor, dar dacă eficacitatea cuvântului este mare, cea a numărului o depășește cu mult; dacă cuvântul este explicația semnului, numărul este rădăcina secretă a acestuia, fiind deci mai puternic, mai misterios.

La azteci, fiecare număr are importanță cosmică, fiecare este în legătură cu un zeu, o culoare, un punct din spațiu.

Chinezii vedeau în interpretarea numerelor cheia spre armonia macrocosmică. Mai aproape de noi, marele filosof Emanuel Kant spunea că „numărul este unitatea care rezultă din sinteza multiplului, el porcede dintr-o intuiție oarecare de elemente omogene”(sau în relație). A

sintetiza o sumă de informații putem afirma că este un rezultat al inteligenței, a unui spirit uman care a reușit să atingă o anumită treaptă divină.

Multiplii unui număr au în general aceeași semnificație ca și numerele în cauză, ei fie că accentuează simbolurile respective, fie le nuantează. Există credința că fiecare număr tinde să genereze un număr superior, unu pe doi, doi pe trei etc, deoarece fiecare vrea să-și depășească limitele. Victor Hugo a încifrat simbolismul antropomorfic al numărului în următorul vers: "Omul, cifră aleasă, cap august al numărului" (Legenda secolelor, Satirul).

Nu voi dezvolta acum mai mult acest subiect, urmând a sintetiza ulterior simbolismul numerelor fundamentale.

ECOURI...DIN VIAȚA SOCIALĂ A ECONOMISTILOR

SCRISOARE DESPRE VIITOR

Cornea Ana Maria, clasa a XII-a D

" Uită-te atent la prezentul pe care îl contruiești.. Ar trebui să arate ca viitorul la care visezi! " - Alice Walker

Acest citat este unul reprezentativ viziunii mele despre viitor, în care eu mă regăsesc fără judecăți sau defecte care continuă să domine lumea. Scriitorul ne îndeamnă să ne realizăm prin muncă, răbdare, devotament și astfel vom ajunge cu siguranță în punctul dorit.

Voi opta pentru a-mi dezvolta o carieră în psihologie/psihopedagogie deoarece știu că pot ajuta pe cineva, fie că sunt persoane cu deficiențe, fie că au probleme în viața personală. Am ales acest domeniu pentru că știu că pot schimba ceva în viața celor care o să-mi ceară ajutorul, iar fericirea va veni în momentul în care voi reuși să aduc un zâmbet pe chipul persoanei.

În opinia mea, fericirea este cel mai important sentiment în viață. Dacă ești fericit, înseamnă că ești un om împlinit. De aceea trebuie să ajutăm și alți oameni să-și găsească pe ei înșiși și liniștea.

De asemenea, nu trebuie să câștigi sume extraordinare de bani pentru a spune că ești un om de succes. Dacă ți-ai atins scopul dorit, cu siguranță te poți considera de succes.

Deși sunt la profil economic, doresc să îmi dezvolt personalitatea în acest domeniu deoarece cred că mă definește ca persoană și atunci când îmi voi face o carieră, să lucrez din plăcere și să fiu mândră de ceea ce voi deveni.

În concluzie, trebuie să alegem cu grijă domeniul pe care dorim să-l practicăm deoarece acesta ne definește ca individ. Întâi de toate trebuie să ne cunoaștem pe noi înșine și apoi ne trebuie un vis, să luptăm pentru a ajunge la performanța dorită. Până la urmă, omului îi trebuie un vis pentru a suporta realitatea.

ESEU AUTOBIOGRAFIC

Eliza Ilie, profesor dr., Colegiul Economic
Administrativ Iași

În cele mai multe cazuri un CV este însoțit de multiple afirmații simple și seci, iar persoana care îl citește îl judecă totodată după propriul sistem de reprezentări. Iată de ce ideea preacinstului părinte Crețu de a prezenta și câteva comentarii care să transforme scurtele notițe biografice într-un material care să nuanțeze și să dezvolte câteva enunțuri primare mi s-a părut de real folos fiindcă, îndeobște și inevitabil autobiografiile sunt simple documente impersonale fără relief, deși fiecare sintagmă a lor conține un abis de semnificații.

Așadar, m-am născut în comuna Laza. Să fie oare acest loc un topos încărcat de semnificații? Ca să fiu sinceră nu mi-am dat seama. Era pur și simplu satul meu, căruia îi cunoșteam toate ulițele și cotloanele și pe care puteam să-l compar cu multe alte comunități grație călătoriilor pe care le-am făcut cu familia încă de mică. Nu era nimic extraordinar, nu era nici la munte, nici la mare, nici la poli și nici la ecuator, nici într-o zonă bogată, iar mai târziu mi-am dat seama că nici cei mai săraci din lume nu ne putem numi și nici un spațiu exotic, multicultural, monumental sau celebru nu era. Probabil echilibrul acesta dintre extreme situează cumva locurile în zona normalului, a standardului, a ceea ce ar trebui să fie în fond un loc al copilăriei.

Și satul a rămas pentru mine un simbol al cumpătăriei și al spiritului gospodăresc așa cum am văzut în comportamentul oamenilor. Viața de zi cu zi nu a fost în trecut și nu este nici în ziua de azi ușoară. Acolo am învățat că simpla producere a hranei cea de toate zilele se face în urma unui efort și a unor ore de muncă fără să conteze dacă plouă sau ninge, dacă e soare sau frig. Greutățile cotidiene ale oamenilor pentru simpla supraviețuire i-au determinat pe cei din familia mea să găsească soluții. Una a fost educația și cealaltă plecarea din locurile natale. Și așa am învățat că educația te transformă ca persoană. Clasele primare le-am parcurs în școala de la Sauca, în prima clasă de pe colț a clădirii, având-o ca învățătoare pe doamna Viorica Nanie. Este interesant cum mintea unui copil la vârsta aceea absoarbe ca un burete cunoștințe și imagini perfect ordonate și clasificate care, pentru a fi utilizate mai târziu, erau, parcă, scoase din cutie. Dar, mai mult decât atât, îmi amintesc efectele sociale ale unui regim politic ale cărui avataruri ar reprezenta astăzi obiect de interes la nivel sociologic. Copilăria mea se suprapune cu anii '80, anii penuriei ceaușiste pe care mai târziu aveam să o studiez ca subiect de cercetare. Și concluziile unui astfel de studiu sunt simple: oamenii se adaptează, recurg la tot felul de subterfugii și merg înainte. Îmi amintesc autarhismul ce domina ca modalitate economică de procurare a bunurilor: prosoape șicovoare țesute la război, hrană pentru animale culeasă de printre straturile de ceapă,

struguri puși la uscat peste iarnă, șosetele și mănușile împletite, undițele din crengi de copac, săpunul de casă sau varul nestins, toate se prelucrau în gospodăriile proprii, iar mărfurile erau puține și greu de procurat. Mai rău era că peste criza economică specifică perioadei anii aceea au fost și anii unei secete cumplite care-i făcea pe oameni să se scoale de la patru dimineața pentru a scoate apa din fântâni ca să-și adape animalele. Săteanul, însă, fie că era lucrător la colectiv, sau navetist în Vaslui, își aborda mecanic toate însărcinările care îi erau date pe linie de sistem și mai avea și timp să se integreze într-o viață comunitară specifică, viață care astăzi ar constitui idealul fiecărui lider politic. Spre exemplu mi-a rămas în memorie momentul în care în Sauca ajungea celebra mașinuță cu bere, un fel de camion frigorific care numai rece nu era. Nu știu cum se făcea că în două minute afla tot satul și oamenii lăsau baltă muncile de pe loturile în folosință și se adunau lângă cooperativă unde marfa se dădea direct din camion, fiecare lua și pentru celălalt și se crea o atmosferă de mulțumire de bucurie de viață și de solidaritate care astăzi ar mira pe oricine obișnuit cu pretențiile unei societăți de consum. Și mai este un lucru pe care vreau să-l relatez, un fapt de istorie trăită pe care astăzi îl dau drept exemplu de relație în comunitate și elevilor mei. Este vorba de balul sătesc care avea o organizare aproape ritualică. Balul începea pe la ora patru după-amiază când fanfara din Valea Mare începea să cânte în centrul satului. Noi, copii fiind ne adunam în scurt timp pe dâmb cuprinși de euforia evenimentului dar și de acordurile unor melodii care se auzeau tare (cât de banal astăzi...). Ulterior se forma hora flăcăilor, iar prima horă era de obicei specifică lor, timp în care lumea începea să se adune grupuri, grupuri. Abia după primele hore începeau să se prindă și fetele, iar prima fată care intra era și cea mai bârfită de bătrânele de pe margine ca fiind "nerăbdătoare" să joace. Astfel că în ciuda unui tradiționalism *sui- generis* care recunoștea bărbaților rolul superior într-o comunitate, fetele erau, de fapt cele care alegeau băieții prin simplul fapt că se prindeau în horă lângă favoriți. Și toate acestea se petreceau sub ochiul deosebit de critic al comunității care măsura și exija fiecare gest, fiecare element de vestimentație, și amenda orice abatere de la moralitate sau bună-cuviință. Celor deja căsătoriți li se permitea să joace abia în ultima parte a balului care se încheia la zece noaptea și în cazuri excepționale li se mai permitea încă o oră. Asemenea comportamente sociale, care s-au risipit peste decenii în fumul și manelele discotecilor sătești, le-am asimilat în timp cu cele ale vechii aristocrații victoriene despre care am citit ulterior și care nu reprezintă astăzi decât ecouri ale unei lumi dispărute.

Părinții mei erau oameni tracasați care munciau zi și noapte – nu e o metaforă, ci un fapt care s-a imprimat de timpuriu în conștiința mea. Mergeau dimineața la serviciu unde purtau răspunderea administrării unei școli, iar după amiaza aceea a unei gospodării bine alcătuite. Erau permanent însărcinați cu elaborarea unor documente sau materiale, citeau permanent și trăiau mereu cu temerea de a nu face vreo greșală. Mă gândesc și astăzi la ce nivel de exigență incomparabil se situa contribuția lor în care fiecare comportament, cuvânt sau gest care ieșea din tipare era studiat. Astfel că eu am fost educată să am un respect permanent față de norme sau reguli, lucruri care nu prea m-au ajutat într-o societate a îndrăzelii și a liberei inițiative. Oricum, în perioada în care am urmat școala gimnazială, atunci când tatăl meu m-a transferat de la Sauca la Laza pentru a profita de cele mai bune resurse educaționale pe care le oferea comuna, părinții mei

reprezentau de ceva vreme niște modele absolute pentru întreaga comunitate. Aveau un nume, un blazon este exagerat spus, dar erau un model și dacă așa îi vedea comunitatea eu nu am putut fi altfel. Din clasa întâi știam că voi fi învățătoare și din clasa a cincea că voi fi profesor de istorie.

Și astfel am ajuns la al doilea motiv al transformării mele ca persoană și anume plecatul din comunitate. Mărturisesc că mi-am dorit să plec. Am urmat timp de cinci ani cursurile Școlii Normale din Bârlad, o școală care pregătea învățători și educatoare cu foarte mare seriozitate. Anii petrecuți acolo i-am resimțit ca fiind dominați de chinurile unei tranziții și de suferința creării unor noi paradigme de gândire. Ieșea mereu în evidență contrastul dintre vechi și nou, dintre valoros și kitsch. Ne susținea optimismul numai speranța dobândirii unei meserii onorabile care să ne situeze în partea superioară a societății. În schimb studiile nu au fost pentru mine numai o manieră de a obține o calificare, ci și un scop în sine sau chiar o modalitate de evadare din cotidian. Întotdeauna asimilarea unor judecăți de valoare te face să judeci și din alte perspective lumea în care trăiești, dar spiritul analitic nu este de fapt decât o capcană care te îndepărtează, de fapt de adevărata dinamică a acesteia. Așa se face că la mijlocul vârstei te întrebi dacă totuși orientarea ta profesională a fost corectă, dacă ti-ai consumat energiile tinereții într-o manieră constructivă, mai ales că generațiile ulterioare obțin atât de ușor ceea ce noi am obținut cu atât de mare efort. Oricum în 1995 după ce luam bacalaureatul printre primii cinci din liceu am fost printre puținii absolvenți care au fost admiși la facultate. Ce lucru mic îl reprezintă astăzi statutul de student și ce "valori" ies de pe băncile unor instituții

în care se plătește taxă de studii...

Însăși efortul de învățare este rezervat pentru cei care "nu au ce face", sau care găsesc o plăcere în a face acest lucru și aici găsesc diferența dintre un absolvent sau altul indiferent de nivelul de studii. Așa cum un curent filozofic a creat *arta pentru artă*, dezbătând-o de

funcția militantă sau socială, așa *învățătura pentru învățatură* ar trebui să devină un scop în sine, pur individual care să te transforme pe tine ca persoană, indiferent de standardul social pe care ți-l conferă absolvirea unor cursuri.

Oricum între 1995 și 2000 am urmat cursurile Facultății de Istorie ale Universității "Alexandru Ioan Cuza" din Iași. Am absolvit tot printre primii și am rămas aici în Iași, convinsă că un loc ce reprezintă un creuzet de valori pe toate planurile. Am avut norocul, dacă de noroc poate fi vorba, se a-mi realiza destul de rapid un statut profesional solid și stabil chiar într-un oraș mare și cu pretenții cum este Iașul și m-am integrat rapid. În multe privințe mă simt ieșeană și chiar am încercat să scriu câteva lucruri despre istoria orașului pe care l-am reprezentat de multe ori în schimburile de experiență pe linie profesională. A fi totuși profesor de liceu în condițiile economice de astăzi, și, culmea, chiar la un Colegiu Economic reprezintă o provocare destul de dificilă. Încerc totuși să nu cedez unui imbold personal de a scrie despre statutul profesorului în România contemporană și să continui să fac în adevăratul sens cuvântului reale servicii învățământului și educației unor generații.

În 2012 mi-am terminat studiile doctorale cu o teză de istorie a Bizanțului. Stagiul de doctorat a fost realmente unul din cele mai grele din viața mea, deoarece a trebuit să îmbin oarecum exigențele muncii de cercetare cu obligațiile de familie. Metaforic vorbind, am studiat pe tema aleasă și am scris la calculator cu băiețelul meu pe un umăr și cu fetița pe celălalt umăr și în acest caz chiar că finalitatea a contat mai mult decât drumul. De pe urma acestui efort din care nu am valorificat, desigur toate valențele, am căpătat o altă perspectivă asupra vieții și am început să nu mă mai bucur de lucrurile mari, ci de lucrurile mici și simple. Conduc un cerc pedagogic și o revistă școlară, mai organizez o olimpiadă, un proiect (european sau nu..), un curs de formare și încerc să fac față stereotipurilor cotidiene.

Empatizând cu sintagma lui Amos Oz, conform căreia familia este ceva pururi misterios, mă declar o mare iubitoare al familiei și mărturisesc că apartenența la una de profesori fost pentru mine un privilegiu, nu pentru avantajele ținute în planul exterior, ci

doar pentru faptul că vorbeam toată ziua în registru ludic, metaforic, într-un limbaj al gratuității creatoare. Chiar dacă această situație te expune, inevitabil, invidiei sau răstălmăcirilor, supozițiilor nefondate, continui să cred în generațiile de profesori formatoare de mentalități sau, în genere, în beneficiile tradiției – da, cred în tradiție, ea este, printre altele, și o mică doză de har moștenit, manifestat în urmași ca o zestre sacră, dar și spre a fi pur și simplu trăit și savurat (*bucuria*, nu *dogma*, este o formă a manifestării sacralului în om!).

Eliza Ilie

FEMINISMUL ROMANESC

Rusu Andreea-Raluca, clasa a XII-a F

Feminismul poate fi definit ca o filozofie care promovează drepturi egale pentru femei, în sfera socială, economică și politică. Potrivit acestei filozofii, la fel cum munca bărbaților este apreciată și valorată, la fel ar trebui să fie luate în considerare și contribuțiile femeilor.

În spațiul românesc, feminismul apare încă din secolul al XIX-lea (1815) și se dezvoltă sincron cu cel din alte state europene. Feminismul românesc va fi influențat de-a lungul timpului de realitățile istorice, culturale, sociale și politice ale vremurilor. Mișcarea feministă românească a fost preponderent urbană, întrucât la acea vreme societatea românească era în mare parte agrară, aproximativ 80% din oameni locuiau în mediul rural, iar industrializarea atinsese o mică parte din populație. De aceea mișcarea nu a fost una amplă, care să cuprindă femei din întregul spațiu românesc, indiferent de mediul de proveniență. În Codul Civil din

1865 redactat sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza era prevăzută incapacitatea femeilor din punct de vedere politic, social și economic, având un statut asemănător minorilor și persoanelor cu incapacități mintale. Femeile nu puteau încheia acte fără acceptul soțului sau al justiției, nu puteau să își gestioneze propriile venituri, își pierdeau naționalitatea dacă se căsătoreau cu un bărbat străin, nu puteau urmări un bărbat pentru pensie alimentară, nu puteau să fie tutore, trebuiau să locuiască în domiciliul stabilit de soț și altele. Practic, femeile erau lipsite de drepturi civile și politice.

Femeile au jucat un rol important în perioada comunistă, ele participând activ la modernizarea și industrializarea statului. Femeile au dobândit în comunism acces la sfera politică, locuri de muncă, statut social, relativă independență economică față de bărbați, asistența statului în creșterea copiilor, promovarea în poziții de conducere, acces la toate nivelurile și tipurile de educație. Însă, în realitate femeile nu reprezentau și interesele lor proprii, ci se conformau agendei partidului unic.

Dupa anul 1990 și sfârșirea comunismului mișcarea și susținerea feminismului ia amploare. În prezent femeile au mult mai multă susținere din partea societății și a statului, feminismul având un mare potențial de îmbunătățire și rezolvare a problemelor încă existente.

Așadar, femeile ar trebui să aibă posibilități deschise de a-și manifesta drepturi egale în societate iar societatea ar trebui să le protejeze în continuare aceste drepturi. Statul ar trebui să se asigure că femeile își pot dezvolta personalitatea prin educație și prin munca pe care și-au ales-o în mod liber, astfel urmând să fie stabilit în mod natural un echilibru între masculinitate și feminitate.

TRABZON - UN ORAȘ MAI PUTIN CUNOSCUȚ,

Vatavu Tudor, clasa a XII-a I

Trabzon (în greacă: Τραπεζοῦς Trapezûs, Τραπεζούντα Trapezúnta, "Tramtara" (Laz), sau "Trabzani"), este un oraș din nord-estul Turciei, situat pe coasta Mării Negre. Dacă pașii, soarta sau obligațiile de servicii ne duc acolo este bine de știut că aveți prilejul să călătoriți într-unul din cele mai ospitaliere și mai interesante orașe ale lumii. Acolo modernitatea se îmbină cu tradiția în feluri inimaginabile, creând un oraș polimorf, istoric și modern în același timp, supradimensionat pe înălțime, agitat și monden, dar fără a avea nimic din aglomerația și cosmopolitismul Istanbulului. Este capitala provinciei Trabzon. În trecut era cunoscut sub numele de Trebizonda. De altfel, Trabzon este unul din marile orașe ale Turciei, fiind totodată și cel mai mare oraș din regiunea estică a Mării Negre. Are o

populație de 757.353 de oameni, distribuiți pe o suprafață de aproape 4.700 kilometri pătrați. Datorită climei ploioase chiar și vara, peisajul este dominat de păduri verzi și munti, bogăți în râuri și vegetație. Oricum, este o combinație originală între munte și mare. În mijlocul pădurilor în preajma mănăstirii Sumela găsești același aer ozonat pe care îl afli în pădurile noastre de la munte, dar într-o combinație cu aerul maritim ușor sărat ceea ce denotă originalitatea și neobișnuitul locurilor.

Există mai multe drumuri majore, care leagă Trabzon de alte orașe, precum și un port spațios, destinat transportului maritim internațional al Marii Negre. Dar, în călătoria noastră am ales drumul cu avionul deoarece Trabzon dispune și de un aeroport internațional aflat chiar pe malul mării

astfel încât la aterizare avionul se apropie atât de mult de valuri încât ai impresia că plonjezi în adâncuri. O călătorie la apusul soarelui pe străzile largi și spațioase. În cel de-al VIII-lea secol, arabii musulmani au patruns în Anatolia, invadând regiunea din jurul Trabzonului. Ca o curiozitate istorică, cronicile vremii atestă faptul că arabii au vazut aici pentru prima dată alune. În cel de-al IX-lea secol, armate turcești au luat în stăpânire regiunea Trabzonului, în timp ce coloniști greci încă locuiau pe aceste meleaguri. În această perioadă s-a încheiat și construcția Bisericii Sfintei Ana, din districtul Ayvasil.

Una dintre cele mai frumoase vestigii ale unor vremuri demult apuse o reprezintă mănăstirea Sumela, construită în secolul al IV-lea, într-un cadru natural superb, pe un promontoriu unei văi din Macka, la doar 50 de km distanță de Trabzon, la peste 1.200 de metri deasupra nivelului apei. Tradiția menționează ca mănăstirea ar fi fost ridicată în anul 386 de către doi călugari greci, Sofronie și Barnaba, după ce au găsit o icoană a Fecioarei Maria într-una din peșterile muntelui, ceea ce i-a determinat să se așeze acolo. Conacul Atatürk, construit în secolul XIX, de către un bancher înstărit, Konstantinos Kappagianidis, este un exemplu de arhitectură europeană tipică acelei epoci.

În timpul celor două vizite ale sale în Trabzon, în 1930, respectiv în 1947, Atatürk a poposit la acest conac, pentru ca ulterior, în 1964, municipalitatea să achiziționeze această casă și să o transforme într-un muzeu memorial.

Orasul Trabzon este port și cel mai important oraș pe coasta de est a Marii Negre. Peisajul marin este deosebit de pitoresc în această zonă, datorită piscurilor adormite ale munților Pontici ce mărginesc fâșia de coastă. Biserica Sfânta Sofia este o veche biserică bizantină, ajunsă moschee, iar, în cele din urmă muzeu de artă bizantină. Situată în centrul orașului Trabzon - **Trapezunt**, această frumoasă biserică datează încă din secolul al XIII-lea, de pe când localitatea Trabzon era capitala Imperiului de Trapezunt. Locașul bizantin se afla aproape de țărmul mării și la o distanță de doar 3-4 kilometri de Fortareata Comnenilor. Reevaluând, putem spune cu melancolie că prin forma ruinelor putem descoperi ecouri ale vechiului Bizanț, amintindu-ne de povești de mult uitate pe care și străbunii noștri le rosteau odată.

SUPORTUL SOCIAL

prof. Cojocaru Corina, Colegiul Economic Administrativ

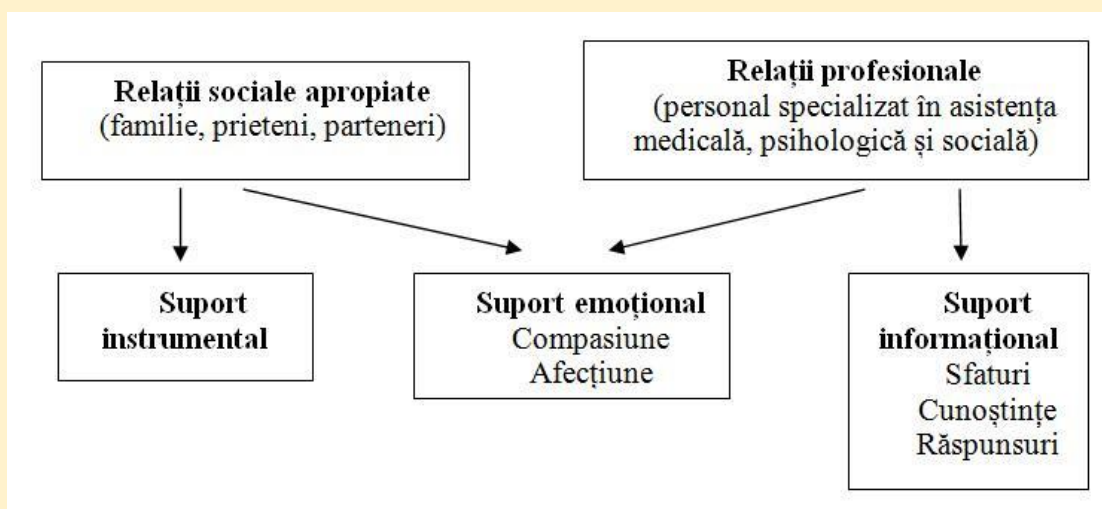
Sistemul de suport social este un factor important de menținere a echilibrului afectiv care asigură mecanisme adaptative pentru o anumită persoană, ceea ce presupune o inter-relaționare benefică atât la nivel individual cât și inter-individual.

Termenul de *suport social* are o largă utilizare și se referă în special la mecanismele prin care relațiile interpersonale luptă împotriva mediului înconjurător stresant. Definirea suportului social în literatura de specialitate se face din prisma a trei perspective. Prima este *perspectiva sociologică* care pune accentul pe gradul în care individul este integrat într-un grup social și măsurarea suportului social ce implică numărul și interdependența relațiilor sociale. A doua perspectivă este cea *psihologică* și pune accentul pe percepția disponibilității suportului. În acest caz, cercetătorii sunt interesați să studieze tipul sau cantitatea de suport pe care percep că-l primesc de la rețeaua lor socială (suportul primit) sau pe care-l percep ca disponibil (suportul perceput). A treia perspectivă este cea a *comunicării*. Aceasta pune accentul pe interacțiunile dintre cei care oferă și cei care primesc suport social. Suportul social se referă la funcția și calitatea relațiilor sociale, precum disponibilitatea percepută pentru acordarea ajutorului de către ceilalți sau suportul deja primit. Suportul social se produce în cadrul unui proces interactiv și este legat de altruism, sentimentul obligației, percepția reciprocității.

Teoria atașamentului oferă o perspectivă funcțională asupra căutării și primirii suportului social. Conform cercetătorului Bowlby, actele de căutare și însușire a suportului sunt manifestări comportamentale ale sistemului înăscut de reglare numit sistem comportamental. Acesta guvernează selectarea și activarea comportamentelor menite să obțină protecție din partea celorlalți. Din prisma teoriei atașamentului sunt definite trei tipuri de suport pe care oamenii-l caută la vreme de nevoi. Primul este suportul pe care o figură de atașament îl oferă prin simpla prezență fizică sau psihologică. Este vorba despre ceea ce Bowlby numea proximitate. În mod contrar, anxietatea, îngrijorarea sau protestul pot fi activate dacă proximitatea figurii de atașament este amenințată de separare sau pierdere. Al doilea tip este ajutorul acordat unei persoane în vreme de nevoie cu scopul depășirii amenințărilor, furnizându-i atât suport emoțional cât și instrumental până ce amenințările sunt depășite cu succes. Al treilea tip se referă la conferirea unei baze sigure de explorare a mediului, ajutând persoana să-și urmeze scopurile personale într-un mod sigur și eficient, ceea ce constituie o resursă importantă în dezvoltarea personală și expansiunea sinelui.

Suportul se concretizează în variate forme, ca de exemplu în expresii de încurajare, speranță, grijă și oferirea de feedback privitor la un anumit comportament. Atenționarea cu privire la riscurile pe care și le asumă cineva pentru sănătate și la furnizarea de informații generale în legătură cu sănătatea, facilitarea accesului la diverse resurse sau punerea la dispoziție a acestora, susținerea emoțională în caz de boală sau de pierdere a unei ființe apropiate sunt alte posibilități de furnizare a suportului social. Eficiența suportului este influențată de caracteristicile mediului social și de participanții individuali, de tipul tranzacțiilor care au loc între participanți, de resursele care sunt furnizate, precum și de percepțiile participanților la acest proces și implicațiile acestora. (Feldman și Cohen, 2000).

La acest tip de surse ale suportului social se adaugă și altele, cele numite de Kalichman (1995) „profesionale”. Se includ aici personalul specializat din instituțiile de îngrijire medicală sau socială, reprezentat de medici, psihologi, asistenți medicali, asistenți sociali, infirmieri etc. Cele două categorii de surse, relațiile sociale și personalul specializat, furnizează, predominant, câte două forme de suport social.

Motivația oamenilor de a acorda suport social constă în dispoziția simpatetică, deoarece sunt persoane care doresc să acorde suport social pe baza propriilor lor experiențe trecute. Acestea au fost în situația în care au primit ajutor sau s-au confruntat cu această nevoie și nu l-au primit. De asemenea, ele sunt încurajate în acest comportament deoarece speră că îl vor primi, la rândul lor, în viitor. Optimismul moral ar fi o altă ipoteză cu valoare explicativă. O persoană poate acționa în sensul acordării de ajutor în baza unor principii etice sau religioase, îndeplinind ceea ce prescripțiile codului său etic sau religios o îndeamnă să facă. O percepție pozitivă asupra suportului social generează gânduri pozitive despre sine, despre locul propriei persoane în cadrul rețelei sociale și despre viitor, ceea ce conferă o stimă de sine pozitivă.

Bibliografie :

Bowlby, J. (1973). Attachment and loss, Vol. 2: Separation. New York: Basic Books.

Feldman, P.J.; Cohen, S. (2000). Social support. In Feldman, P.J.; Cohen, S., Kazdin, A. E. (Eds). *Encyclopedia of psychology*, Vol. 7. (pp. 373-376). Washington, DC, US: American Psychological Association, Oxford University Press. Kalichman, S.C. (1995).

Social adjustment and social support. In Kalichman, S.C. (1995).

Understanding AIDS: A guide for mental health professionals. (pp. 239-258).

Washington, DC, US: American Psychological Association, 420 pp. 28 – 30.

ECOURI... TEHNOLOGIA INFORMATIEI SI A COMUNICĂRII

EVOLUȚIA TEHNOLOGIEI

Jalbă Marius, clasa a XII-a D

Astăzi omul a devenit dependent de tehnologie. Pe de o parte este implicat în dezvoltarea acestora, iar, pe de altă parte (și cea mai atrăgătoare), bineînțeles, în utilizarea lor. Care este scopul tehnologiei și ce consecințe are această asupra omului? Acestea sunt întrebările la care ar trebui să reflectăm în această perioadă în care suntem martorii unei explozii de lansări de echipamente și soluții tehnologice. Observăm cum în viața noastră își fac loc noile tehnologii apărute pe piața națională și internațională și dau omenirii o altfel de alternativă la informare, organizare și desfășurare a activităților.

Aceste noi gadget-uri sunt menite să simplifice viața fiecăruia ajutându-l, organizându-l. Ele fiind prezente în majoritatea activităților pe care omul le întreprinde.

Pare de necrezut pentru cineva care și-a petrecut majoritatea vieții notându-și în bloc-notes-ul sau agendă următoarele zile diferite mențiuni pentru a nu le uita, obișnuit să răsfoiască în fiecare zi ziarul la cafea.

Acum tot acel om cu o aceeași viață și cu aceeași agendă sufocant de încărcată, își poate organiza munca și timpul chiar de pe telefonul mobil sau de pe noile și inovatoarele tablete electronice, de diferite tipuri, mărimi și

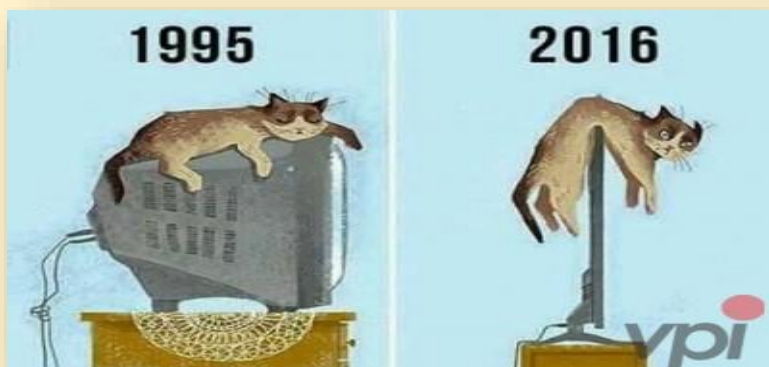
mărci, putând să citească într-o formidabilă lejeritate același ziar pe care nu mai de mult îi răsfoia paginile, de asemenea poate conversa cu prietenii săi, își poate citi fără probleme poșta electronică dar și poate lucra numai cu un mic obiect în mână. În secolul al XX-lea s-a dezvoltat tehnologia comunicației, tehnologia transportului și a fost îmbunătățită implementarea metodei științifice. Educația a ajuns și ea la un nivel fără precedent. În timpul celor două războaie mondiale, datorită necesității unor arme și tehnologii mai avansate, s-a inventat radarul, radioul, ce mai apoi a pavit drumul către telefonul de astăzi, fax-ul, ecum și diverse dispozitive de stocare bazate pe bandă magnetică.

Tehnologia, ușor ușor devine indispensabilă omului și la rândul lui omul devine tot mai receptiv în față inovației și a tot ce este practic.

Existența ființei umane este simplificată în bucătărie, la birou, în mașină și nu numai, toate acestea sunt realizate în slujbă omului. Mai acum câțiva ani nici nu puteam să vorbim de internet accesibil fiecăruia dintre noi, de tablete și alte minunății ale tehnici.

În opinia mea, tehnologia actuală este o parte importantă din viața noastră. Este greu să ne imaginăm acum, în secolul XXI, orice activitate umană fără ajutorul consistent al acestei "minuni" creată de om. Tehnologia modernă este o adevărată "binefăcătoare" atât în rapiditatea transmiterii mesajelor, dar și în medicină, în construcții, în afaceri, etc.

Iubită dar și blamată, tehnologia modernă este "felul de a fi" specific generației tinere. Reproșul aproape general care i se aduce constă în faptul că tehnologia poate deveni un substitut al comunicării verbale. Într-adevăr putem vorbi despre o armă cu două tăișuri. Omul este o ființă socială, iar limbajul articulat care reprezintă al doilea sistem de semnalizare și care este specific omului s-a dezvoltat ca o necesitate absolută în procesul colectiv al muncii, iar comunicarea directă a oferit posibilitatea înțelegerii semenilor noștri și empatizarea cu cei de lângă noi, adică apariția inteligenței emoționale.

Este un risc, sunt de acord, nu știu, însă cât de mult sau cât de mulți suntem în stare să ni-l asumăm. Problema este, din punctul meu de vedere, că treptat a dispărut încrederea în semenii noștri, iar lumea virtuală este "mai la îndemână", adică doar "la un click distanță".

Aspectul negativ apare, la faptul că generațiile foarte tinere, am în vedere copiii, folosesc calculatorul ca "mijloc de relaționare" în locul comunicării directe și în locul jocurilor prin parcuri. Și uite așa apar (pot apărea) problemele, dintre care cea mai cunoscută este sociopatia sau chiar autismul.

Impactul tehnologiei moderne nu poate frâna înțelegerea dintre generații, deoarece, într-o formă sau altă, acest gen de neînțelegere înseamnă deosebiri în mentalitate, iar paradoxul constă în faptul că a reprezentat și cheia progresului.

În încheiere, vreau să adaug faptul că tehnologia avansată este o realitate, o stare de fapt, iar impactul ei asupra vieții, în general, este unul pozitiv, cu o condiție: să nu abuzăm.

Surse :

<https://bazarmagazin.wordpress.com/2012/06/14/evolutia-tehnologiei-in-viata-omului-2/>

<http://semneletimpului.ro/stiinta/tehnologie/cum-ne-a-schimbato-evolutia-tehnologica-viata.html>

<http://itcmedia.ro/reflectii-evolutia-tehnologiei-versus-evolutia-omului/>

INFLUENȚA TEHNOLOGIEI ÎN VIAȚA NOASTRĂ

Tiron Maria, clasa a XII-D,

Definiția tehnologiei...

Tehnologia s-a perpetuat și s-a dezvoltat în întreaga lume, producând aspecte atât pozitive cât și negative. Aspectele constând în: dezvoltarea societății, modalitatea mult mai rapidă de a comunica atât cu cei din țară cât și cu cei din afară și utilizarea unor metode de a ne ușura munca. Tehnologia are o mare influență în rândul tinerilor, deoarece ei sunt deschiși la nou și asimilează mult mai repede informațiile, acest lucru prezentând, din nefericire, și aspecte negative, deoarece deseori lucrurile sunt duse la extrem, producând astfel dependență, care a pus stăpânire pe generațiile actuale...Astfel copii au început să fie dependenți de telefoane, tablete, laptopuri, preferându-le pe acestea în schimbul unui joc de grup, unei plimbări în aer liber sau citirii unei cărți...Este o generație monotonă, atrasă de lumea virtuală, lipsită de dorința arzătoare de a face ceva în viață, școlile sunt tratate cu dezinteres...Dacă ar fi să analizăm adeverințele medicale din acestea, care nu sunt tocmai puține și să le privim drept documente care atestă adevărata stare de sănătate, am putea spune că suntem o generație bolnavă, mult mai bolnavă decât generațiile trecute..Dar cu toții știm cum stau lucrurile de fapt. Adolescenții apelează la diverse tertipuri pentru a nu se prezenta la ore...Până și mersul la școală li se pare o povară...avem o generație care își dorește totul "de a gata", fără a mai munci și a se implica...O generație lenesă acaparată de tehnologie...

Tehnologia s-a perpetuat și s-a dezvoltat în întreaga lume, producând aspecte atât pozitive cât și negative. Aspectele pozitive constând în: dezvoltarea societății, modalitatea mult mai rapidă de a comunica atât cu cei din țară cât și cu cei din afară și utilizarea unor metode de a ne ușura munca. Tehnologia are o mare influență în rândul tinerilor, deoarece ei sunt deschiși la nou și asimilează mult mai rapid informațiile, acest lucru prezentând, din nefericire, și aspecte negative, deoarece deseori lucrurile sunt duse la extrem, producând astfel dependență, care a pus stăpânire pe generațiile actuale. Astfel, în special copii au început să fie dependenți de telefoane, tablete, laptopuri, încă de la vârste fragede, preferându-le pe acestea în schimbul unui joc de grup, unei plimbări în aer liber sau citirii unei cărți. Este o generație monotonă, atrasă de lumea virtuală, lipsită de dorința arzătoare de a face ceva în viață. Un alt aspect este acela că școlile sunt tratate cu dezinteres. Un exemplu bun care reflectă acest lucru sunt adeverințele medicale. Dacă ar fi să le analizăm, observăm că nu sunt tocmai puține, iar privindu-le drept documente care atestă adevărata stare de sănătate, am putea spune că suntem o generație bolnavă, mult mai bolnavă decât generațiile trecute. Dar cu toții știm cum stau lucrurile de fapt... adolescenții apelează la diverse tertipuri pentru a nu se prezenta la ore, iar dacă sunt prezenți, majoritatea ignoră activitatea din clasă, focusându-se

pe telefonul mobil. Până și mersul la școală li se pare o povară...avem o generație care își dorește totul "de a gata", fără a mai munci și a se implica...O generație lenesă acaparată de tehnologie, înaintarea acesteia ducând ușor, ușor la robotizarea a tot ce ne înconjoară, dar și la pierderea umanității.

ISTORIA APARIȚIEI MAȘINILOR

Alexa Remus, clasa a XII-a D

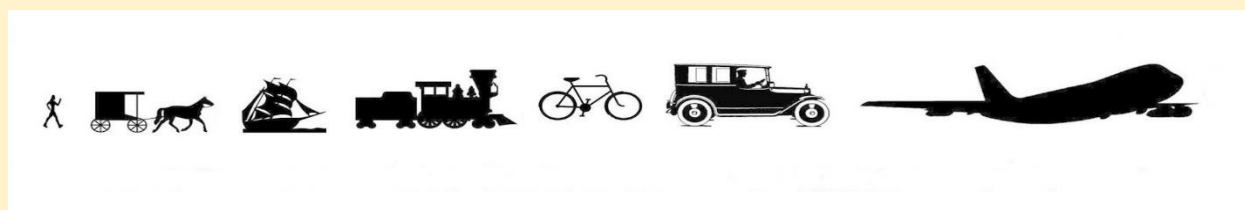
Încă din cele mai vechi timpuri, omul a căutat metode prin care să poată transporta diferite materiale sau hrană de la distanțe mult mai mari. Astfel, el a construit, folosindu-și inteligența cu care este înzestrat, diferite mijloace de transport, de la cele mai rudimentare, atingând apogeul în sec. al XIX-lea, odată cu invenția automobilului.

Din punctul meu de vedere, prima construcție considerată vehicul, în sensul de construcție destinată transportului, a fost o targă, de fapt ceea ce numim noi, *o litieră* purtată de oameni. Apoi, aceasta a evoluat, deoarece omul a ajuns la concluzia că forțele naturii înconjurătoare sunt superioare lui, trebuie captate și folosite în beneficiul său. De aici începe domesticirea animalelor și apariția unui nou mijloc de transport-tracțiunea animală. Astfel, targa a fost înlocuită de căruță, iar odată cu domnia lui Ludovic XVI-lea, au apărut caleștile, berlinele, cabrioletele, etc., ce reprezentau rangul și puterea economică a nobililor care le posedau. Începând cu această perioadă, trăsurile s-au dezvoltat foarte mult, din mai multe puncte de vedere. Pe lângă partea artistică, deoarece unele trăsurile erau adevărate opere de artă, s-a dezvoltat și partea mecanică, inventându-se diferite mecanisme destinate frânării. Nici prețul acestora nu era de neglijat, dat fiind faptul că unele atingeau prețul unui Ferrari din zilele noastre. Apariția bicicletei are o mare importanță în apariția automobilului, deoarece multe realizări tehnice din industria bicicletelor le găsim în construcția automobilului. Dar cea mai importantă invenție care și-a adus cel mai mare aport în construcția automobilului, este motorul acționat cu puterea aburului. Această s-a concretizat în anul 1769, când Francois Cugnot a construit primul autovehicul dotat cu un motor cu abur.

Trăsurile cu aburi au avut un impact deosebit de important în istoria automobilului, implicând omenirea. Aceste vehicule au fost bine primite de oamenii vremii, fapt ce contribuie mult la dezvoltarea lor. Că dovadă a interesului, avem o formă incipientă a *codului rutier*, apărut pentru prima dată în Anglia sub numele de “Red Flag Act” în 1865, care obligă vehiculele să circule cu o viteză de 2 mile în orașe și de 4 mile în afara orașelor. Adevărații pionieri în construcția automobilului sunt considerați Lenoir, Delamare-Deboutterville, Daimler, Benz și Ford. Odată cu ei apar și firmele specializate în construcția automobilului. Prima firmă se numea “Panhard – Levassor” și a fost fondată în anul 1845, folosind motoare Daimler. În 1898, apare firma *Peugeot*, care va construi și un motor cu același nume. Firma Renault își are începuturile în anul 1899, fiind înființată de Louis Renault, împreună cu cei trei frați ai săi. Renault a scos pe piață primele automobile de construcție proprie în anul 1902. Uzinele *Fiat* și-au deschis porțile în anul 1899, urmate de *Mercedes*, în anul 1900. În 1896 a luat naștere societatea “English Daimler Company”, iar în 1898 a realizat primul automobil de construcție proprie. Tot în Anglia, în această perioadă au apărut mărci precum Lanchester, Napier, etc. Totodată, dacă până în 1960, se produceau automobile numai în unele țări din Europa și SUA, astăzi, ele se produc aproape în fiecare țară a lumii.

Constructorii de automobile s-au dezvoltat într-atât de mult încât nu mai seamănă cu absolut nimic cu automobilele produse în secolul trecut. Sunt atât de sofisticate încât, dacă înainte puteai să repari singur un automobil numai pe baza unor cunoștințe în domeniu, în ziua de astăzi, pentru a repara un automobil de ultimă generație, este nevoie de o întreagă echipă de specialiști. Unii proprietari de astăzi își amintesc cu regret de vechea Dacie ”pe care o puteai lega cu sârmă”.

În concluzie, vehiculele au apărut ca o dorință a omenirii de a-și ușura muncă din punctul de vedere al transportului de material sau hrană și de a putea ajunge mai rapid dintr-un loc în altul fără a depune prea mult efort fizic.

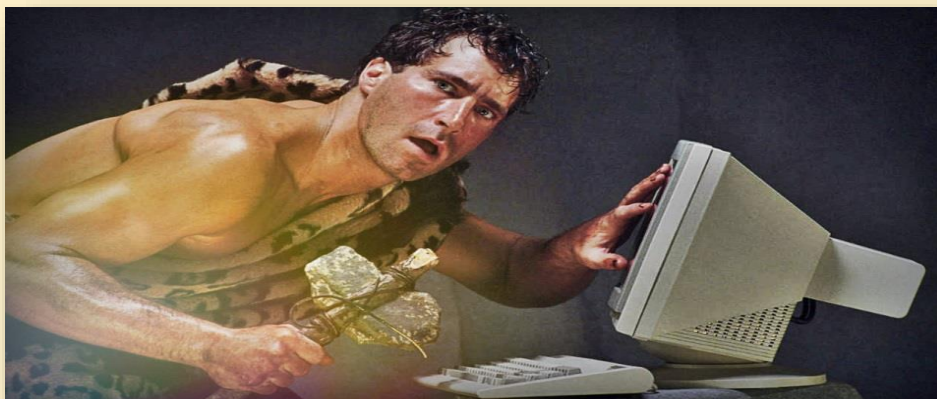
ALTE PERSPECTIVE LEGATE DE TEHNOLOGIE

Dornea Răzvan, clasa a XII-a D

Să ne gândim numai la invențiile tehnologice care au schimbat lumea și care nu s-au oprit din a se dezvolta și perfecționa, conducând spre noi invenții. La început, un computer ocupa o suprafață foarte mare, chiar o cameră întreagă. Cu toate acestea, puterea dispozitivului era extrem de slabă, în comparație cu actualele și minusculele device-uri.

Dar mai putem vorbi de incredibila evoluție a dispozitivelor de stocare a informațiilor. Astăzi putem salva o cantitate imensă de date folosind stick-uri USB de mărimea unei boabe de fasole. De asemenea, putem asculta muzică folosind dispozitive minuscule, precum MP3 playerele. Evoluția tehnologică din medicină a contribuit la salvarea unui important număr de vieți omenești, reușind să se găsească leacuri pentru diverse boli, metode de diagnosticare și tratament atât pentru afecțiunile ușoare, cât și pentru cele mai crunte boli.

Suntem martorii unui spectaculos avans tehnologic care a revoluționat toate domeniile în care acționează omul, de la medicină, mediu, educație, până la industriile constructoare de mașini, industria aero-spațială, iar evoluția nu se oprește aici. Ținând cont de zonele variate în care și-au adus contribuția revoluționarele metode tehnologice, nu putem să nu ne întrebăm cum va arăta în viitor lumea, dată fiind dezvoltarea exponențială, masivă și continuă a ei.

Astăzi, omul își poate organiza munca și timpul chiar de pe telefonul mobil sau de pe tabletele electronice, de diferite tipuri, mărimi și mărci, putând să citească într-un grad ridicat de confort același ziar pe care nu mai de mult îi răsfoia paginile, de asemenea poate conversa cu prietenii săi, își poate citi fără probleme poșta electronică și poate lucra numai cu un mic obiect în mână. Odată cu aspectele pozitive ale tehnologiei apar și cele negative. Un aspect negativ ar fi faptul că generațiile foarte tinere, folosesc calculatorul ca "mijloc de relaționare" în locul comunicării directe și în locul jocurilor prin parcuri. Și uite așa pot apărea problemele, dintre care cea mai cunoscută este autismul.

În opinia mea, nici nu ne putem imagina cum ar fi fost secolul XXI fără tehnologia avansată din zilele noastre. Fiecare dintre noi putem să ne organizăm și să ne ușurăm viața deja supraîncărcată de problemele cotidiene, dar cu toate acestea să nu punem totul pe seama tehnologiei și să uităm că atât trupul cât și mintea trebuie să lucreze în armonie, fără să renunțăm la bucuriile emoționale și obiectele palpabile.

Surse: <http://semneletimpului.ro/stiinta/tehnologie/cum-ne-a-schimbata-evolutia-tehnologica-viata.html>, <https://bazarmagazin.wordpress.com/2012/06/14/evolutia-tehnologiei-in-viata-omului-2/>

EROI CARE AU SCHIMBAT LUMEA

Busuioc Camelia, Clasa a XII- J

Eroii nu sunt numai oamenii cu super puteri, ci sunt și oameni cu vise mărețe care și-au însușit nu numai responsabilitatea propriului destin, ci și pe acela al unui grup uman sau chiar dorința de a schimba lumea. Sunt oameni cu înalte valori morale, care au muncit din greu pentru realizarea viselor lor, uneori plătind prețuri imense pentru înfăptuirea acestora. Diferiți oameni au contribuit cu vitejie la schimbarea lumii. Aceștia nu s-au abătut de la drumul și scopurile pe care doreau să le îndeplinească, iar în final au murit drept eroi. Câțiva dintre eroii care au existat au

fost și îi voi prezenta sunt: Witold Pilecki și Martin Luther King Jr.

Witold Pilecki a fost un membru al rezistenței poloneze, care în 1940, observând apariția lagărelor necunoscute peste tot prin Polonia, s-a lăsat arestat de naziști pentru a afla secretele partidului nazist și pentru a face public faptul că lagărele de concentrare sunt lagăre ale morții. Astfel a petrecut 2 ani și jumătate la Auschwitz trimițând informații cu ajutorul unui radio făcut de el. După un timp a scăpat, iar datele obținute au fost trimise aliaților, cu informații referitoare la ce se întâmplă în

lagărele de concentrare, respectiv faptul că pe perioada a cinci ani au fost uciși 5 milioane de oameni. Acest număr a fost considerat absurd, iar în baza acuzațiilor de spionaj, țara lui l-a condamnat la moarte, iar în 1990 a fost promovat post mortem la gradul de colonel. A fost un activist, un umanitar și un creștin devotat care credea că lumea poate fi schimbată cu proteste nonviolente.

Martin Luther King Junior a organizat marșuri, parade și campanii

împotriva discriminării rasiale pe care guvernul american o aproba în mod tacit deși abolirea sclaviei se petrecuse cu 100 de ani mai devreme. Iată discursul acestui militant devenit celebru:

“Am un vis că într-o zi, pe dealurile roșii din Georgia, fiii foștilor sclavi și fiii foștilor proprietari de sclavi vor putea să se așeze împreună la masa fraternității. Am un vis în care cei patru copii ai mei vor trăi într-o zi într-o națiune unde nu vor fi judecați după culoarea pielii ci pentru conținutul caracterului lor.”

A avut norocul de a vedea încă din timpul vieții câteva rezultate ale activității sale neobosite. Remarcabil din acest punct de vedere este anul 1964, an ce i-a adus semnarea de către președintele Johnson a legii drepturilor civile care pune capăt oricărei forme de discriminare și decernarea premiului Nobel pentru pace. A fost a treia persoană de culoare ce a primit acest prestigios premiu - lista ajungând astăzi la douăsprezece.

La patru ani de la aceste evenimente, în aprilie 1968, a fost asasinat, la numai 39 de ani, într-un hotel din Memphis, moartea sa șocând și impresionând o lume întreagă. La fel ca în cazul dispariției altor personalități și în jurul morții sale au apărut o serie de controverse și s-a dezvoltat chiar ipoteza conspiratiei.

MANGA

CULTURA JAPONEZĂ ȘI ISTORIE

Alexandru Răzvan, clasa a XII-a F

Cuvântul "manga" vine din cuvântul japonez 漫画 care s-ar traduce kanji (picturi). Manga sunt, de fapt, benzi desenate în limba japoneză care sunt traduse în engleză pentru comercializare. Ele au aparut în anul 1950 creatorul fiind numit Osamu Tazuka. Prima lui creație a fost opera numită *Astro boy* un desen animat pentru copii.

Cu timpul au început să fie anumite teme la fel ca în filme cum ar fi:

- Dramă
- Iubire
- Jocuri
- Acțiune
- Sport
- Fictiuni
- Mistere

În Japonia în special, dar și în alte părți ale lumii,

toate persoanele de toate vârstele citesc **manga**, ceea ce arată că benzile desenate nu pot fi numai pentru copii și adolescenți. Ele se împart în volume, după cum puteți vedea în prima imagine, iar o serie poate să aibă și 20 de volume sau 15. Crearea lor poate dura cu săptămânile sau lunile, din cauză că ele sunt desenate de mână, după care pot fi trase la imprimantă pentru multiplicare. Fiecare artist are o manieră și o viziune proprie de aceea fiecare carte **manga** are un stil diferit de a fi desenată. Una dintre cele mai cunoscute cărți - serial este **Naruto**, scrisă de Masasashi Kishimoto un mare artist. Față de cărțile normale, **manga** se citește de la dreapta la stânga din cauza tradiției japoneze. După părerea mea, cărțile **manga** nu ar trebui să fie marginalizate și considerate benzi desenate pentru "copii". Ele reprezintă povești, destul de complexe și îndrăgite de mulți adulți, inclusive în rândurile pasionaților de tehnică, fani Comic - con-urilor, artiști, etc. Fiecare indiferent de vârstă, își poate găsi o serie de **manga** pe placul său.

CONFLICTUL DIN SIRIA

Lazăr Dragoș, clasa a XII-a F

Siria, sau Republica Arabă Siriană, se află în război civil din data de 15.martie 2011. De atunci, multiple facțiuni militare au intrat în conflict sprijinind anumite interese. Dar înainte de acestea, să privim puțin înapoi.

Teritoriul Siriei a făcut parte din Imperiul Otoman din 1915 până la finalul Primului Război Mondial în 1918. La finalul războiului, Imperiul Otoman a fost dezmembrat și puterile imperialiste Europene au divizat teritoriile arabe în baza acordului Sykes-Picot, o înțelegere secretă între Anglia și Franța. Au trasat granițe noi, fără să țină cont de diversitatea populației din acele regiuni și de conflictele istorice, cum ar fi cele de fond etnic și religios dintre Suniți și Șiiți.

Musulmanii se împart în suniți și șiiți.

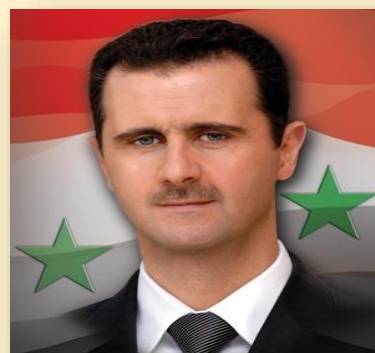
În Siria, la putere se află în continuare Șiiții

Alauți, care reprezintă doar 13% din populația țării, în timp ce 74% sunt Suniți. O parte dintre Șiiții Alauți s-au alăturat francezilor din cauză că erau considerați eretici din cauza credinței lor. Francezii au văzut o oportunitate de a-și consolida puterea în regiune și au promovat aceasta minoritate în structurile de conducere.

După cel de-al Doilea Război Mondial, forțele coloniale s-au retras, dar granițele au rămas neschimbate. De reținut este că Șiiții Alauți au rămas la putere în Siria și au făcut tot posibilul pentru a o păstra, în pofida încercărilor opoziției majorității sunitice.

În martie 2011 sirienii din orașul Dera ies în stradă pentru a protesta împotriva regimului. Forțele lui Bashar Al-Asaad, actualul președinte, trag în mulțime susținând că protestatarii ar fi deschis primii focul.

Pe măsură ce numărul de victime crește, conflictul ia amploare și asistăm la începerea războiului civil care are loc și astăzi între forțele rebele și guvernul sirian. Dar celor două forțe combatante li se alătură treptat altele, combatante și extremiste.

Principalele părți
combatante astăzi sunt:

Forțele lui Bashar Al-Asaad susținute de Iran ca aliat principal, dar și de Rusia și **Hezbollah**. Ei sunt sprijiniți cu armament de către: Coreea de nord, Irak, Egipt, Cuba și beneficiază de sprijin non-lethal: Venezuela, China, Algeria, Angola.

Armata Siriană Liberă cuprinde sute de grupări rebele distincte și e sprijinită direct de către Franța, SUA, Qatar, Turcia. Sprijin non-letal: Anglia, Canada, Germania, Olanda.

Forțele kurde YPG și YPJ (unitățile de protecție ale poporului kurd) susținută de Kurdistan, Franța, SUA, Siria (pentru că lupta împotriva ISIS). Sprijin militar aerian: Qatar, Australia, Arabia Saudită, Iordania, Bahrein, Canada, Maroc.

Sprijin non-letal:
Anglia, Rusia.

Bineînțeles, printre forțele combatante se numără și cele două mari grupări radicale jihadiste: **Jabhat Al-Nusra și ISIS**.

Jabhat Al-Nusra este o ramură a Al-Qaida care se opune regimului sirian cu scopul de a-și întemeia propriul stat islamic

pe teritoriul Siriei.

ISIS este o grupare terorista care s-a desprins din Al-Qaida și a câștigat atât vizibilitate cât și teritorii prin campanii militare extrem de violente.

Cele două grupări teroriste sunt rivale, dar ambele își doresc

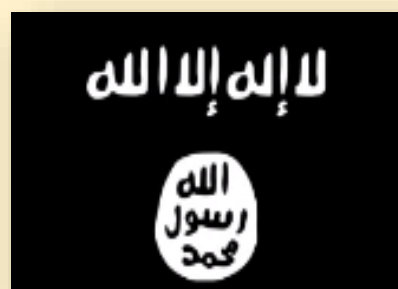
întemeierea unui stat propriu.

Deci forțele regimului lui Bashar Al-Asaad se luptă contra Rebelilor Armatei Libere Siriene și grupărilor teroriste Jabhat Al-Nusra și ISIS. **ISIS** se luptă cu toată lumea, iar Kurzii se luptă cu ISIS. Din nefericire, Kurzii, care s-au dovedit a fi cei mai eficienți în lupta cu ISIS, sunt atacați de către Turcia.

În opinia mea, motivul central al acestui război nu este însă războiul civil din Siria, ci este unul de ordin economic și geopolitic din cauză că în Peninsula Arabă se afla 1/3 din rezervele de

petrol și gaze naturale ale planetei. Pentru a vinde aceste resurse Europei, toată Peninsula Arabică trebuie ocolită înainte de accesul în Marea Mediterană prin canalul Suez. Ruta cea mai scurtă este “linia dreaptă”, o linie care trece invariabil prin Siria, țară cu ieșire la Marea Mediterană. *Evident, cine controlează Siria, controlează și fluxul resurselor către Europa.*

Conflictul din Siria, s-a soldat până în prezent cu moartea a peste 250.000 de oameni, 11.6 milioane de oameni au fost nevoiți să-și abandoneze casele, patru milioane dintre aceștia au fost forțați să-și părăsească casa definitiv (emigranți).

CURIOZITĂȚI DESPRE CORPUL UMAN

Stoian Mădălina Cristina, clasa a XII-a F

Majoritatea persoanelor au impresia că, în urma orelor de biologie și antropologie vor învăța totul despre organismul uman, însă materialele dedicate și cărțile editate nu dispun de suficient spațiu pentru a cuprinde toate informațiile legate de acest subiect.

Curiozități ale oamenilor – despre comportamentul involuntar al oamenilor și reacții ale corpului omenesc:

1. Atunci când privești o persoană pe care o plăci, involuntar pupilele ți se dilată. La fel se întâmplă și când te uiți la cineva pe care îl urăști.
2. Corpul unui om conține: destul potasiu pentru a provoca explozia unui tun de jucărie; destul zahăr pentru a umple un borcan;
3. Atunci când ne lovim într-un anumit loc din zona cotului resimțim o durere acută. Aceasta se datorează faptului că pe aici trece nervul cubital, poziționat de-a lungul osului humerus. Se considera că aceasta ar fi o scurtă formă de paralizie.
4. Acidul gastric pe care stomacul omului îl elimină pentru a descompune mâncarea este atât de puternic încât poate dizolva o lamă de ras.
5. Drumul mâncării de-a lungul esofagului durează cam 8 secunde. În medie, stomacul digeră o masă bogată în grăsimi în 6 ore, în timp ce pentru o masă bogată în carbohidrați îi sunt necesare doar 2 ore.
6. Fatul visează aproape tot timpul. Cei care sunt născuți prematur vor visa mai mult la maturitate.
7. Inima continuă să bată după ce este scoasă din corp. Chiar dacă este tăiată în bucăți, mușchii inimii vor continua să bată.
8. Media duratei unui vis profund la om este de 2-3 secunde.
9. Sărutul vindeca. Cercetările au arătat că sărutul îmbunătățește aspectul pielii, ajută circulația, previne cariile și alină durerile de cap.
10. Zilnic, avem în jur de 70 000 de gânduri.

Corpul uman este o mașinărie impresionantă, dotată cu o tehnologie greu de imaginat, care lucrează după anumite principii străine încă omului. Atunci când corpul funcționează, diferite procese majore se petrec, dar pentru că sunt atât de bine puse la punct ne este imposibil să se simțim sau detectăm. Pentru a înțelege mai bine funcționarea mașinii perfecte, vă prezentăm câteva lucruri fascinante despre corpul uman.

In concluzie, corpul uman este un mister și în prezent.

Sursa: <http://bogranmândru.woodpress.com/120> de

curiozități despre corpul uman/

